

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 วิธีการวิจัย

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถกำหนดเป็นสมการได้คือ

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \beta_8 X_8 + \beta_9 X_9 + \beta_{10} X_{10} + \beta_{11} X_{11} + \beta_{12} X_{12} + \beta_{13} X_{13}$$

โดยที่ Y_i = ตัวแปรตาม คือความสามารถในการชำระหนี้สิน ถ้ามีการชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0 ถ้ามีการค้างชำระให้มีค่าเท่ากับ 1

β_0 = ค่าคงที่(Constant)

β_i = คือสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอธิบาย

X_i = คือตัวแปรอธิบายที่เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้ มีจำนวน 13 ตัวแปร ซึ่งมีทั้งตัวแปรหุ่น และตัวแปรที่สามารถวัดค่าได้ คือ

อายุ (X_1) หมายถึงอายุของผู้กู้มีหน่วยวัดเป็นปี แสดงถึงวุฒิภาวะของผู้กู้ ซึ่งจะแสดงถึงความรับผิดชอบในการชำระหนี้ ยิ่งวุฒิภาวะมากเท่าใด โอกาสในการชำระหนี้สินย่อมมากขึ้น

ประสบการณ์ (X_2) หมายถึงระยะเวลาที่ผู้กู้ประกอบอาชีพ จะแสดงถึงความรู้ความสามารถ ความมั่นคง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้

การศึกษา (X_3) หมายถึงระดับการศึกษาของผู้กู้ ซึ่งจะแสดงถึงความรู้ ทักษะในการดำเนินงานต่างๆ

ฐานะทางสังคม (X_4) หมายถึงฐานะชื่อเสียงของผู้กู้ หรือตำแหน่งทางสังคม หากผู้กู้เป็นที่รู้จักของสังคมเป็นอย่างดี จะแสดงถึงมีโอกาสในการชำระหนี้สูง เนื่องจากการกระทำใด ๆ ของผู้กู้จะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงในสังคม และการยอมรับ

การใช้จ่ายเงิน (X_5) หมายถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของผู้กู้ สามารถตัดสินใจในการจ่ายเงินได้ด้วยตนเองทันที หรือต้องผ่านความเห็นชอบของบุคคลอื่น ทั้งนี้หากผู้กู้สามารถที่จะตัดสินใจในการจ่ายเงินได้โดยง่าย อาจนำไปสู่การก่อหนี้ หรือการใช้จ่ายที่ไม่คุ้มค่าในธุรกิจ อันจะส่งผลกระทบต่อฐานะของกิจการและการชำระหนี้สิน

การแสวงโชค (X6) หมายถึงนิสัยการชอบเสี่ยงของผู้กู้ ทั้งความเสี่ยงในระบบ และ ความเสี่ยงนอกระบบ ผู้กู้ชอบการลงทุนในลักษณะของการมีความเสี่ยงสูง แต่ให้ผลตอบแทนที่สูง หรือไม่ หรือชอบลงทุนในกิจกรรมที่มีลักษณะการเก็งกำไรหรือไม่ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและสภาพคล่อง

การหาแหล่งเงินทุนในกรณีฉุกเฉิน (X7) หมายถึงความสามารถที่จะสามารถหาเงินในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน โดยอาจหาแหล่งเงินทุนได้จากญาติ หรือเพื่อน ซึ่งหากผู้กู้สามารถหาเงินได้ในกรณีฉุกเฉิน จะแสดงถึงสภาพคล่องที่ผู้กู้มีอยู่

ปริมาณสินเชื่อรวม (X8) หมายถึงผู้กู้มีภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินทั้งระบบมากน้อยเพียงใด โดยภาระหนี้จะบ่งบอกถึงความรับผิดชอบและภาระของผู้กู้ที่มีต่อเจ้าหนี้ การมีภาระหนี้สูง จะส่งผลให้เกิดความเสี่ยงสูง และขาดความน่าเชื่อถือของเจ้าหนี้ และคู่ค้า รวมทั้งทำให้กิจการต้องมีภาระการผ่อนชำระหนี้ในปริมาณสูง อันจะผลต่อสภาพคล่อง จนกระทั่งเกิดการค้างชำระหนี้ได้

ระยะเวลาการชำระหนี้คืน (X9) หมายถึงระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้ตั้งแต่เริ่มทำสัญญาเงินกู้จนชำระหนี้เสร็จสิ้น มีหน่วยวัดเป็นเดือน จะแสดงถึงความสามารถในการผ่อนชำระของผู้กู้ในระยะเวลาที่กำหนด หากกำหนดให้ใช้ระยะเวลาสั้น โอกาสที่ผู้กู้จะมีปัญหาด้านการผ่อนชำระก็จะมีมากกว่าช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน

ร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X10) หมายถึงการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนเงินผ่อนชำระต่อวงกบระดับรายได้ของผู้กู้ มีหน่วยวัดเป็นร้อยละ หากร้อยละที่ทำได้ยังมีน้อยมากเท่าใด โอกาสที่ผู้กู้จะชำระหนี้ก็ย่อมมีมากขึ้น

ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน (X11) หมายถึงการเปรียบเทียบสัดส่วนของภาระหนี้คงเหลือต่อมูลค่าหลักประกัน มีหน่วยวัดเป็นร้อยละ จะแสดงถึงความรับผิดชอบของผู้กู้ หากร้อยละที่ทำได้สูงก็ย่อมหมายถึงภาระหนี้คงเหลืออยู่ในปริมาณสูง ความรับผิดชอบของผู้กู้ย่อมจะสูงตาม โอกาสที่จะมีปัญหาย่อมจะมีสูงด้วยเช่นกัน

หลักประกัน (X12) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ผู้กู้นำมาใช้ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน จะแสดงถึงความรับผิดชอบต่อภาระหนี้ที่มี หากหลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ โอกาสที่จะชำระหนี้ สถาบันการเงินย่อมมีมากกว่าหลักประกันอื่นๆ ที่ไม่ใช่สถานประกอบการ

การจัดการ (X13) หมายถึงการบริหารจัดการของผู้กู้ที่ใช้เป็นนโยบายในการดำเนินงาน การบริหารจัดการที่ดี โอกาสที่กิจการจะสามารถสร้างกำไรก็ย่อมมีมากตาม ซึ่งจะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ด้วย กิจการที่อยู่ในรูปนิติบุคคลส่วนใหญ่จะมีการจัดการบริหารที่เป็นระบบ สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ดีกว่ากิจการที่บริหาร โดยบุคคลธรรมดา

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ในกรณีที่ค่าของตัวแปรตาม หรือตัวแปรที่ถูกอธิบายนั้นเป็นตัวแปรที่ไม่มี ความต่อเนื่อง (Discontinuous Variable) ดังนั้นค่าของตัวแปรตามจึงมักถูกกำหนดเป็น 2 ค่า ซึ่ง ปกติจะมีค่าเท่ากับ 1 สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่มีการยอมรับ หรือมีการชำระหนี้ และให้มีค่า เท่ากับ 0 สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีการยอมรับ หรือมีการชำระหนี้ตรงตามระยะเวลาที่กำหนด

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากตัวแปรตามเป็นตัวแปรที่ไม่มีค่าต่อเนื่องจึงใช้วิธี วิเคราะห์โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองแบบ โพรบิท (probit model)

3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้จะใช้การเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็น ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามโดยตรงจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ใช้บริการสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการ ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อจาก บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 79 ราย โดยแยกตามประเภท อุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการนำเงินไปลงทุน แบ่งได้ 8 กลุ่ม คือ

- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 16 ราย
- กลุ่มการค้าและบริการ จำนวน 15 ราย
- กลุ่มเกษตรอุตสาหกรรม จำนวน 13 ราย
- กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 11 ราย
- กลุ่มเครื่องเรือน เครื่องไม้ ก่อสร้าง จำนวน 9 ราย
- กลุ่มหัตถกรรมและเซรามิก จำนวน 9 ราย
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกระดาษ จำนวน 3 ราย
- กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ จำนวน 3 ราย

และเมื่อนำมาแยกคุณภาพของลูกหนี้ พบว่าเป็นกลุ่มลูกหนี้ที่มีคุณภาพดีในการชำระหนี้ คืบเงินกู้ กล่าวคือมีการผ่อนชำระจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าที่กำหนด และมีการผ่อนชำระภายใน ระยะเวลาที่กำหนดจำนวน 61 ราย ส่วนที่อยู่นอกเหนือเงื่อนไขนี้จัดเป็นกลุ่มลูกหนี้คุณภาพไม่ดี มี จำนวนทั้งสิ้น 18 ราย

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการศึกษา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2545 ถึง 31 มกราคม 2546 โดยมีขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ได้แก่ การศึกษาปัญหา การค้นคว้า การเก็บรวบรวมเอกสารข้อมูลต่าง ๆ และการนำเสนอโครงร่าง ขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลผล และการตรวจสอบ และขั้นตอนในการจัดพิมพ์รูปเล่ม และเสนอรายงาน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University